

Sygn. akt VIII C 1849/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 16 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia -Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Anna Martyniec**

Protokolant: **Karolina Szewczyk**

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r. we Wrocławiu sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 47,65 zł (czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. oddala wniosek strony powodowej o zasądzenie kosztów procesu;

IV. wyrokowi zaocznemu w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 czerwca 2014 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej K. K. kwoty 899,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 7 sierpnia 2013 r. zawarła z pozwaną umowę pożyczki, na podstawie której przelała na rachunek pozwanej kwotę 600 zł, a pozwana zobowiązała się do spłaty kwoty pożyczki w 12 ratach płatnych w odstępach miesięcznych od dnia 7 września 2013 r. Wskazała, iż pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania, w związku z czym w dniu 8 maja 2014 wypowiedziała umowę ze skutkiem na dzień 5 czerwca 2014 r. Wówczas zobowiązanie pozwanej opiewało na kwotę 1.404 zł. Na kwotę tę składała się kwota przekazana pozwanej powiększona o wynikające z umowy oprocentowanie – 713 zł, opłata administracyjna w wysokości 48 zł oraz składka zabezpieczenia, której powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki w wysokości 643 zł. Wskazała, iż pozwana tylko częściowo spłaciła powstałe zadłużenie, uiszczając na jej rzecz kwotę 615 zł, która zaliczona została na wezwania do zapłaty – 51 zł, odsetki w kwocie 6,17 zł powstałe w związku z nieuregulowaniem pożyczki w terminie oraz na należność główną – 557,83 zł. Na kwotę żadaną pozwem składają się kwota 637,50 zł tytułem pozostałej do zapłaty kwoty pożyczki powiększonej o wynikające z umowy oprocentowanie, kwota 48 zł tytułem opłaty administracyjnej, kwota 156,73 zł tytułem składki zabezpieczenia, której powstanie jest związane z udzieleniem pożyczki, kwota 41 zł tytułem kosztów pism i upomnień przysługujących na podstawie umowy pożyczki oraz kwota 16,64 zł tytułem odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonych od dnia 1 marca 2014 r.

Pozwana nie złożyła wyjaśnień ani nie zażądała przeprowadzenia rozprawy w jej nieobecności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 7 sierpnia 2013 r. pozwana zawarła ze stroną powodową umowę pożyczki, na podstawie której strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 600 zł, a pozwana zobowiązała się do spłaty kwoty pożyczki wraz z odsetkami oraz opłatami i prowizjami, tj. kwoty 1.404 zł w 12 miesięcznych ratach, począwszy od 7 września 2013 r. W umowie wskazano, iż roczna stopa oprocentowania pożyczki wynosi 16 %, a całkowity koszt pożyczki wynosi 804 zł. Na kwotę tę składają się odsetki w kwocie 113 zł, opłata przygotowawcza w kwocie 48 zł oraz koszt ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki – 643 zł.

W umowie zastrzeżono, iż w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki, (...), na podstawie odrębnej umowy z pożyczkodawcą lub pełnomocnictwa od pożyczkodawcy i umowy z pożyczkobiorcą wysłała do pożyczkobiorcy wezwania do zapłaty. Pierwsze wezwanie nastąpi za pośrednictwem wiadomości SMS po 7 dniach od terminu wymagalności i za jej sporządzenie i wysłanie, (...) pobiera opłatę w wysokości 15 zł. Drugie wezwanie nastąpi za pośrednictwem przesyłki pocztowej po 17 dniach od terminu wymagalności i za jej sporządzenie i wysłanie, (...) pobiera opłatę w wysokości 50 zł. Trzecie wezwanie nastąpi za pośrednictwem przesyłki pocztowej po 27 dniach od terminu wymagalności i za jej sporządzenie i wysłanie, MG pobiera opłatę w wysokości 80 zł.

W umowie wskazano również, iż celem i sposobem zabezpieczenia umowy pożyczkobiorca upoważnia pożyczkodawcę i (...) do wystąpienia i uzyskania od (...) S.A. z siedzibą w W. informacji gospodarczych o swoich zobowiązaniach, w tym stanowiących tajemnicę bankową, uzyskanych od InforMonitor od Biura (...) S.A. i (...) Banków (...) i innych podmiotów oraz upoważnia pożyczkodawcę i (...) do telefonicznej, mailowej lub pisemnej weryfikacji informacji dotyczących źródła i wysokości uzyskiwanego przez pożyczkobiorcę dochodu, bieżącej kontroli sytuacji finansowej pożyczkobiorcy w zakresie uzyskiwanych przez niego przychodów, zdolności i historii kredytowej, wypłacalności, niefigurowaniu w żadnym rejestrze dłużników, nieposiadania żadnych innych zaległości oraz wszelkich innych czynników mogących wpłynąć na sposób wykonywania umowy przez pożyczkobiorcę. Koszty zabezpieczenia związane z udzieleniem pożyczki powstają w związku ze sposobem zabezpieczenia umowy pożyczki – wystąpieniem i uzyskaniem przez spółkę od (...) S.A. w W. informacji gospodarczych o zobowiązaniach osoby fizycznej.

Pozwana dokonała następujących wpłat na rzecz strony powodowej:

- w dniu 9 września 2013 r. wpłaciła kwotę 117 zł,
- w dniu 9 października 2013 r. wpłaciła kwotę 117 zł,
- w dniu 6 grudnia 2013 r. wpłaciła kwotę 117 zł,
- w dniu 11 grudnia 2013 r. wpłaciła kwotę 117 zł,
- w dniu 23 stycznia 2014 r. wpłaciła kwotę 30 zł,
- w dniu 28 lutego 2014 r. wpłaciła kwotę 117 zł.

Pismami z dnia 25 marca 2014 r. oraz 16 kwietnia 2014 r. (...) Sp. z o.o. w S. wezwała pozwaną do zapłaty.

Pismem z dnia 8 maja 2014 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanej umowę pożyczki z zachowaniem 7-dniowego terminu wypowiedzenia, z uwagi na zaległość w spłacie należności.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z umowy pożyczki zawartej z pozwaną.

Pozwana nie stawiała się na rozprawę, nie składała w sprawie wyjaśnień, ani też nie zażądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności.

Zgodnie z przepisem art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny (§1); w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

Jak wynika z przytoczonego przepisu Sąd nie może przyjąć za prawdziwe twierdzeń strony powodowej, jeżeli budzą one wątpliwości.

Sąd przyjął twierdzenia strony powodowej przytoczone w pozwie za prawdziwe jedynie w części. Mianowicie przyjął, iż pozwana zawarła ze stroną powodową umowę pożyczki, na podstawie której do jej dyspozycji oddana została kwota 600 zł, którą zobowiązała się spłacić w 12 miesięcznych ratach. Tym samym Sąd przyjął, iż pozwana w związku z zawartą umową była zobowiązana do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty 713 zł tytułem udzielonej pożyczki wraz z należnym oprocentowaniem oraz kwoty 48 zł tytułem opłaty przygotowawczej. Skoro zatem pozwana wpłaciła na rzecz strony powodowej jedynie kwotę 615 zł, w dalszym ciągu jest zobowiązana do zapłaty na jej rzecz kwoty 146,00 zł. Dlatego też Sąd zasądził taką kwotę od pozwanej na rzecz strony powodowej. W konsekwencji Sąd za zasadne uznał także żądanie strony powodowej w zakresie odsetek skapitalizowanych naliczonych od dnia 1 marca 2014 r. do 9 czerwca 2014 r., które naliczone od wskazanej wyżej kwoty wyniosły 1,65 zł.

Orzeczenie takie znajduje podstawę w art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Oceniając zasadność powództwa w pozostałym zakresie Sąd zważył, iż strona powodowa wskazała w pozwie, iż zobowiązanie pozwanej z tytułu zawartej umowy składają się kwota 713 zł tytułem kwoty udzielonej pożyczki powiększonej o wynikające z umowy oprocentowanie, kwota 48 zł tytułem opłaty administracyjnej, kwota 643 zł tytułem składki zabezpieczenia, której powstanie jest związane z udzieleniem pożyczki, kwota 41 zł tytułem kosztów pism i upomnień oraz kwota 16,64 zł tytułem odsetek umownych, w sytuacji, gdy z dołączonych do pozwu dokumentów nie wynika, iż strona powodowa poniosła jakiegokolwiek koszty związane z zabezpieczeniem pożyczki, czy też wezwaniami do zapłaty.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż co prawda z umowy pożyczki, a mianowicie z § 7 ust. 9 wynika, iż pozwana upoważniła pożyczkodawcę i (...) do wystąpienia i uzyskania od (...) S.A. z siedzibą w W. informacji gospodarczych, jednakże z umowy dodatkowej w sposób jednoznaczny wynika, iż koszty zabezpieczenia związane z udzieleniem pożyczki powstają dopiero w związku z wystąpieniem i uzyskaniem informacji gospodarczych. Strona powodowa zaś nie przedłożyła żadnego dowodu, z którego wynikałoby, iż o udzielenie takich informacji wystąpiono. Bez wątpienia dowodu takiego nie może stanowić wystawiona przez Biuro (...) S.A. w W. faktura VAT, opiewająca na kwotę 6.629,70 zł. Z jej treści nie sposób bowiem wywnioskować z jakiego tytułu została wystawiona, wskazano w niej jedynie, iż została wystawiona tytułem cennika za pojedyncze raporty. Tym samym nie sposób uznać na jej podstawie, iż w istocie po stronie powodowej powstały jakiegokolwiek koszty związane z takim sposobem „zabezpieczenia” pożyczki udzielonej pozwanej.

W ocenie Sądu na uwzględnienie nie zasługiwało także żądanie strony powodowej, w zakresie w jakim wносиła o zasądzenie na jej rzecz kosztów poniesionych w związku z wysyłaniem monitów i wezwań. Jak wynika bowiem z treści

umowy oraz samych wezwań czynności te wykonywane były przez (...) Sp. z o.o. w S., nie zaś przez stronę powodową i to (...) Sp. z o.o. w S. uprawniona była do naliczania związanych z tym opłat (§ 6 umowy pożyczki). Stwierdzić zatem należy, iż koszty te należne są temu podmiotowi i to jemu przysługuje legitymacja czynna do wystąpienia z żądaniem ich zwrotu.

Z tych względów sąd oddalił powództwo w zakresie w jakim obejmowało koszty związane z udzieleniem zabezpieczenia oraz koszty monitów i wezwań do zapłaty.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie III sentencji wyroku znajduje podstawę w art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Sąd mając na uwadze, iż pozwana przegrała sprawę w niewielkim zakresie, uznał, iż uległa ona tylko w nieznaczonej części i oddalił wniosek strony powodowej o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów postępowania.

Mając na uwadze, iż wydany wyrok jest wyrokiem zaocznym, Sąd w punkcie III wyroku, na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. nadał mu w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.